

84. הַתִּקְוָה

84. ha-tikva

kol ‘od ba-levav penima, nefesh yehudi homiya,
u-faate mizrah_h kadima, ‘ayin le-tsiyon tsofiya.
‘od lo avda tikvatenu, ha-tikva ha-noshana,
lashuv le-erets avotenu, le-‘ir tsiyon vi-rushalayim.

kol ‘od dema‘ot me-‘enenu yizlu khe-geshem nedavot,
u-rvavot mi-bne ‘amenu ‘od holkhem el kivre avot.
‘od lo avda tikvatenu, ha-tikva ha-noshana,
lashuv le-erets avotenu, le-‘ir tsiyon vi-rushalayim.

kol ‘od me ha-yarden be-gaon mlo gedotav yizolu,
u-l-yam kineret be-shaon, be-kol hamula yipolu.
‘od lo avda tikvatenu, ha-tikva ha-noshana,
lashuv le-erets avotenu, le-‘ir tsiyon vi-rushalayim.

kol ‘od homat mahamadenu le-‘enenu mofa‘at,
ve-‘al hurban mikdashenu ‘ayin ahat ‘od doma‘at.
‘od lo avda tikvatenu, ha-tikva ha-noshana,
lashuv le-erets avotenu, le-‘ir tsiyon vi-rushalayim.

shim‘u ahay, be-artsot nudi, et kol ahad hozenu:
ki rak ‘im aharon ha-yehudi gam aharit tikvatenu.
‘od lo avda tikva-te-nu, ha-tikva ha-no-sha-na,
lashuv le-erets avotenu, le-‘ir tsiyon vi-rushalayim.

kol ‘od ba-le-vav pe-ni-ma, ne-fesh ye-hu-di ho-mi-ya,
u-fa-a-te mizrah_h ka-di-ma, ‘a-yin le-tsi-yon tso-fi-ya.
‘od lo a-vda tik-va-te-nu, ha-tik-va ha-no-sha-na,
la-shuv le-e-rets a-vo-te-nu, l‘ir tsi-yon vi-ru-sha-la-yim.

kol ‘od de-ma-‘ot me-‘e-ne-nu yi-zlu khe-ge-shem ne-da-vot,
u-rva-vot mi-bne ‘a-me-nu ‘od hol-khim el ki-vre a-vot.
‘od lo a-vda tik-va-te-nu, ha-tik-va ha-no-sha-na,
la-shuv le-e-rets a-vo-te-nu, l‘ir tsi-yon vi-ru-sha-la-yim.

kol ‘od me ha-yar-den be-ga-on mlo ge-do-tav yi-zo-lu,
u-l-yam ki-ne-ret be-sha-on, be-kol ha-mu-la yi-po-lu.
‘od lo a-vda tik-va-te-nu, ha-tik-va ha-no-sha-na,

כל עוד בלבב פנימה, נפש יהודי חומיה,
ופאתי מזrich קדרימה, עין לציון צופיה.
עוד לא אבדה תקונתנו, התקונה הנושנה,
לשוב לארץ אבותינו, לעיר ציון וירושלים.

כל עוד רם עות מעינינו זילו כגשם נרכות,
ורכבות מבני עמו עוד הולכים אל קבריי אבות.
עוד לא אבדה תקונתנו, התקונה הנושנה,
לשוב לארץ אבותינו, לעיר ציון וירושלים.

כל עוד מי הירדן בגאון מלא גדותי זילו,
ולים כנרת בשאו, בקהל המולח יפלו.
עוד לא אבדה תקונתנו, התקונה הנושנה,
לשוב לארץ אבותינו, לעיר ציון וירושלים.

כל עוד חומר מחמרנו לעינינו מופעת,
ועל חרבן מקדשנו עין אחת עוד דומעת.
עוד לא אבדה תקונתנו, התקונה הנושנה,
לשוב לארץ אבותינו, לעיר ציון וירושלים.

שמעו אחוי, בארצות נורי, את קול אחד חווינו:
כי רק עם אחים יהודי גם אחות תקונתנו,
עוד לא אבדה תקונתנו, התקונה הנושנה,
לשוב לארץ אבותינו, לעיר ציון וירושלים.

la-shuv le-e-rets a-vo-te-nu, l'ir tsi-yon vi-ru-sha-la-yim.

kol 'od ho-mat mah-ma-de-nu le-'e-ne-nu mo-fa-'at,
ve-'al hur-ban mik-da-she-nu 'ayin a-hat 'od do-ma-'at.
'od lo a-vda tik-va-te-nu, ha-tik-va ha-no-sha-na,
la-shuv le-e-rets a-vo-te-nu, l'ir tsi-yon vi-ru-sha-la-yim.

shim-'u ahay, bar-tsot nu-di, et kol a-had ho-ze-nu:
ki rak 'im ah-ron ha-ye-hu-di gam ah-rit tik-va-te-nu.
'od lo a-vda tik-va-te-nu, ha-tik-va ha-no-sha-na,
la-shuv le-e-rets a-vo-te-nu, l'ir tsi-yon vi-ru-sha-la-yim.